

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

NÁLEZ

Ústavného súdu Slovenskej republiky

V mene Slovenskej republiky

II. ÚS 162/2025-74

Ústavný súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu Ľuboša Szigetiho a sudcov Petra Molnára (sudca spravodajca) a Petra Straku v konaní podľa čl. 127 Ústavy Slovenskej republiky o ústavnej sťažnosti sťažovateľa [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], zastúpeného URBAN & PARTNERS s.r.o., advokátska kancelária, Červeňova 15, Bratislava, proti postupu Mestského súdu Bratislava I v konaní vedenom pod sp. zn. B3-3T/33/2018 takto

rozhodol:

- Postupom Mestského súdu Bratislava I v konaní vedenom pod sp. zn. B3-3T/33/2018 **bolo porušené** základné právo sťažovateľa na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a podľa čl. 38 ods. 2 Listiny základných práv a slobôd a jeho právo na prejednanie záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd.
- Mestskému súdu Bratislava I **prikazuje**, aby v konaní vedenom pod sp. zn. B3-3T/33/2018 konal bez zbytočných prietáhov.
- Sťažovateľovi **priznáva** finančné zadostučinenie **600 eur**, ktoré **je** Mestský súd Bratislava I **povinný** zaplatiť mu do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto nálezu.
- Mestský súd Bratislava I **je povinný** nahradiť sťažovateľovi trovy právneho zastúpenia **856,75 eur** a zaplatiť ich na účet jeho právneho zástupcu do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto nálezu.

Odôvodnenie:

I.

Ústavná sťažnosť sťažovateľa a skutkový stav veci

1. Sťažovateľ sa ústavnou sťažnosťou doručenou ústavnému súdu 6. septembra 2024 (doplnenou podaniami doručenými ústavnému súdu 30. septembra 2024, 14. novembra 2024, 6. decembra 2024, 7. januára 2025, 17., 18. a 24. februára 2025, 11. a 14. marca 2025) domáha vyslovenia porušenia svojho základného práva zaručeného čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky

(ďalej len „ústava“) a čl. 38 ods. 2 Listiny základných práv a slobôd (ďalej len „listina“) a práva zaručeného čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) postupmi Okresného riaditeľstva Policajného zboru Bratislava III v konaní vedenom pod ČVS: ORP-130/3-VYS-B3-2016, Okresnej prokuratúry Bratislava III v konaní vedenom pod sp. zn. 4Pv 342/16/1103 a mestského súdu v konaní vedenom pod sp. zn. B3-3T/33/2018 (ďalej aj „namietané konanie“). Zároveň žiada formulovať príkaz mestskému súdu konať v jeho trestnej veci bez zbytočných prietahov a priznať primerané finančné zadostučinenie a náhradu trov právneho zastúpenia.

2. Z obsahu ústavnej sťažnosti a jej príloh vyplýva, že je sťažovateľ účastníkom trestného konania v postavení poškodeného vedeného aktuálne v štádiu súdneho konania pred mestským súdom pod sp. zn. B3-3T/33/2018. Trestné konanie začalo na základe trestného oznámenia sťažovateľa z 8. februára 2016, uznesenie o vznesení obvinenia bolo okresným riaditeľstvom Policajného zboru Bratislava III vydané 14. marca 2017 a obžaloba bola Okresnou prokuratúrou Bratislava III podaná 6. apríla 2018 ešte Okresnému súdu Bratislava III (ďalej len „okresný súd“).

II.

Argumentácia sťažovateľa

3. V ústavnej sťažnosti sťažovateľ predkladá podrobnú argumentáciu zahŕňajúcu aj chronologický popis priebehu trestného konania, ktorej podstata spočíva v tvrdení, že v označenom konaní došlo a dochádza k zbytočným prietahom v dôsledku neefektívnej a nesústreďenej činnosti a tiež nečinnosti označených orgánov činných v trestnom konaní v štádiu prípravného konania, ako aj mestského súdu konajúceho v rámci súdnej etapy konania.

4. Sťažovateľ dôvodí, že je doterajšia doba vedeného trestného konania (predstavujúca od podania trestného oznámenia sťažovateľom viac ako osem rokov) neprimeraná, prietahy v konaní nie sú spôsobené zložitou vecí, ale výlučne neefektívnym postupom a nečinnosťou označených orgánov verejnej moci.

5. Sťažovateľ uvádza, že k zbytočnému predĺženiu konania nijako neprispel, keďže sa riadne zúčastňoval procesných úkonov a tiež nariadených termínov hlavného pojednávania. V postupe všetkých označených orgánov verejnej moci vidí porušenie svojich označených práv.

III.

Vyjadrenie okresného súdu a replika sťažovateľa

6. Ústavný súd uznesením č. k. II. ÚS 162/2025-64 z 26. marca 2025 prijal ústavnú sťažnosť sťažovateľa na ďalšie konanie v rozsahu označeného postupu mestského súdu v namietanom konaní a v zostávajúcej časti ústavnú sťažnosť odmietol. Dňa 7. apríla 2025 vyzval predsedu mestského súdu na vyjadrenie sa k vecnej stránke ústavnej sťažnosti a ďalším súvisiacim špecifikovaným okolnostiam.

7. Na výzvu ústavného súdu reagoval predseda mestského súdu podaním sp. zn. 1SprV/73/2025 zo 16. apríla 2025, ktoré obsahovalo chronologický prehľad jednotlivých úkonov vykonaných v posudzovanej veci. V podaní predseda okresného súdu konštatoval, že predmetná trestná vec nevykazuje skutkovú ani právnu zložitnosť. Vyjadril názor, že sa v namietanom konaní postupovalo

bez zbytočných prietáhov, pričom odročenie hlavného pojednávania zapríčinila v niekoľkých prípadoch obžalovaná z dôvodu jej nepriaznivého zdravotného stavu. Predseda súdu tiež upozornil, že sa na spomalení postupu konania podieľal aj samotný sťažovateľ, keď sa dvakrát nedostavil na určený termín hlavného pojednávania. Pripomenul tiež objektívnu okolnosť nedostatočných personálnych a materiálnych kapacít prvostupňových všeobecných súdov, ktorá vo všeobecnosti neumožňuje zákonným sudcom konať urýchlene vo všetkých pridelených veciach. V závere navrhol ústavnej sťažnosti nevyhovieť, alternatívne zväžiť dôvodnosť priznania sťažovateľom uplatňovaného finančného zadosťučinenia.

8. Ústavný súd podľa § 58 ods. 3 zákona č. 314/2018 Z. z. o Ústavnom súde Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) vec prejednal a rozhodol bez nariadenia ústneho pojednávania, keďže na základe obsahu podaní a súvisiaceho spisového materiálu dospel k záveru, že od ústneho pojednávania nemožno očakávať ďalšie objasnenie veci.

IV.

Posúdenie dôvodnosti ústavnej sťažnosti

9. Pri posudzovaní otázky, či v súdnom konaní došlo k zbytočným prietahom v konaní, a tým aj k porušeniu základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy v zmysle ustálenej judikatúry (IV. ÚS 74/02, III. ÚS 247/03, IV. ÚS 272/04), ústavný súd zohľadňuje tri základné kritériá, ktorými sú právna a faktická zložitost' veci, o ktorej súd rozhoduje, správanie účastníka súdneho konania a postup samotného súdu. Podľa uvedených kritérií ústavný súd posudzoval aj ústavnú sťažnosť sťažovateľa.

10. Vo vzťahu k predmetu namietaného konania (skutok kvalifikovaný ako trestný čin podvodu) ústavný súd po oboznámení sa s obsahom spisového materiálu konštatuje, že ho nemožno kvalifikovať ako právne zložitý, keďže nejde o vyšetrovanie trestnej činnosti komplikovanejšieho charakteru, s ktorou by boli spojené náročnejšie interpretačné problémy pri aplikácii relevantnej právnej úpravy. Z hľadiska skutkovej stránky hodnotí posudzovanú vec ako čiastočne zložitú, a to s prihliadnutím na väčší počet svedkov, ktorých bolo potrebné v rámci vykonávaného dokazovania dosiaľ vypočúť. V kontexte otázky predmetu konania ústavný súd súčasne poukazuje na to, že si je vedomý svojej štandardnej rozhodovacej činnosti reflektujúcej judikatúru Európskeho súdu pre ľudské práva, ktorá konania v trestných veciach zaradzuje medzi privilegované konania, ktoré majú byť vedené s osobitnou rýchlosťou (napr. II. ÚS 287/2019, II. ÚS 93/2022), avšak v prípade sťažovateľa je potrebné si uvedomiť, že táto okolnosť čiastočne stráca na svojej relevancii, keďže sťažovateľ nemá v posudzovanej trestnej veci pozíciu obžalovanej osoby, ale poškodeného, na ktorého dopad trestného konania nemá v porovnaní s obžalovanou osobou porovnateľnú intenzitu.

11. V konaní o ústavnej sťažnosti namietajúcej porušenie základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy (ako aj práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru) ústavný súd okrem zložitosti veci skúma aj to, či a akým spôsobom sa na prietahoch konania podieľala osoba, ktorá podala ústavnú sťažnosť vo veci porušenia jej základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy (a tiež práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru). Ústavný súd po preskúmaní spisového materiálu týkajúceho sa namietaného konania zistil také okolnosti, resp. okolnosť, ktorá mala

negatívny vplyv na plynulosť postupu konania a ktorá je zároveň pričítateľná na vrub sťažovateľovi. Ide však len o jeden prípad, keď musel byť termín hlavného pojednávania odročený z dôvodu na strane sťažovateľa, a to termín hlavného pojednávania 4. júl 2019, ktorého sa sťažovateľ nezúčastnil a táto neúčast bola dôvodom jeho odročenia.

12. Ústavný súd sa napokon zaoberal aj hodnotením postupu okresného súdu a jeho právneho nástupcu mestského súdu v namietanom konaní, kde po preskúmaní jeho priebehu dospel k čiastkovému záveru, že je namietané konanie vedené pred konajúcimi súdmi poznačené obdobiami opakovanej pasivity, ale tiež nesústreďeným postupom konajúceho súdu majúcim v konečnom dôsledku negatívny dopad na plynulosť dotknutého konania.

13. Ústavný súd na jednej strane uznáva obranu mestského súdu, že bola v určitom úseku konania plynulosť konania narušená samotnou obžalovanou, ktorá neprítomnosť ospravedlnila akceptovateľnými zdravotnými dôvodmi, kde nemožno túto okolnosť pripísať na vrub konajúcemu súdu. Na druhej strane, na základe posúdenia obsahu súdneho spisu identifikoval ako nesústreďený postup konajúceho súdu jeho prístup k niektorým opakovaným žiadosťami obžalovanej o odročenie termínov hlavného pojednávania (počnúc obdobím od októbra 2020 do septembra 2021), kde ich táto odôvodňovala nekonkrétnymi, resp. lekárske dostatočne nepodloženými žiadosťami, ktoré opierala iba o svoje subjektívne obavy zo zhoršenia zdravotného stavu v dôsledku prebiehajúcej pandemickej situácie. Akceptácia takýchto obžalovanou dostatočne nezdôvodnených žiadosťami o odročenie hlavného pojednávania viedla v konečnom dôsledku k zbytočnému a neakceptovateľnému predĺženiu vedeného konania o dobu takmer jedného roka.

14. Obdobie pasivity bez prejednávania vecí pričítateľné na vrub konajúcemu súdu bolo ústavným súdom zistené v úseku konania od 28. septembra 2021 (vykonané hlavné pojednávania) do 31. mája 2022 (vykonanie ďalšieho termínu hlavného pojednávania). Uvedený úsek vykazuje nečinnosť, ktorú ústavný súd kvantifikoval dobou približne šiestich mesiacov. Nasledujúce obdobie pasivity bez ďalšieho aktívneho postupu v konaní ústavný súd zaznamenal od 6. decembra 2022 (vykonaný termín hlavného pojednávania) do 2. marca 2024 (ďalší termín hlavného pojednávania, ktorý musel súd odročiť z dôvodu neprítomnosti obžalovanej). Celková nečinnosť v tomto úseku predstavuje dobu približne jedného roka. Obdobie nečinnosti mestského súdu nasledovalo tiež v etape súdneho konania od 7. marca 2024, keď bolo vykonané hlavné pojednávania, avšak odročené na základe žiadosti obhajcu obžalovanej do 1. októbra 2024, ku ktorému bol určený ďalší termín hlavného pojednávania, pričom tento termín bol zrušený a určený nový termín pojednávania na 18. február 2025, ktorý bol takisto zrušený, a nasledujúci termín určený až na 15. júl 2025. Ústavný súd je toho názoru, že nové termíny hlavného pojednávania boli v príslušnom úseku konania určované s neprimeranými časovými odstupmi a dobu nečinnosti v uvedenom období s prihliadnutím na potrebu vykonania niektorých organizačných opatrení súvisiacich so zabezpečením realizácie hlavného pojednávania (doručenie predvolaní účastníkom konania a pod.) tak hodnotí celkovým rozsahom približne deviatich mesiacov.

15. Ústavný súd považuje za potrebné reagovať aj na obhajobu mestského súdu, ktorý ako na objektívnu okolnosť komplikujúcu vo všeobecnom rozmere plynulosť prejednávania trestných vecí všeobecnými súdmi v prvostupňovom konaní poukázal na nedostatočné personálne a materiálne kapacity všeobecných súdov. Tu pripomína svoju ustálenú judikatúru, podľa ktorej v súlade s medzinárodným štandardom uplatňovania dohovoru platí, že personálne problémy

justičného systému nezavajú štát zodpovednosti za zbytočné prietahy v súdnom konaní (III. ÚS 17/02). Námietka personálnych komplikácií nemá povahu okolnosti, ktorá by vylučovala alebo znižovala zodpovednosť súdu za rozhodnutie vo veci občana.

16. Vychádzajúc z uvedeného, ústavný súd dospel k záveru, že doterajšia dĺžka namietaného konania je neprimeraná. Ústavný súd tak konštatuje, že zistenou nečinnosťou konajúcich súdov a ich neefektívnym postupom došlo k zbytočným prietahom, a tým aj k porušeniu základného práva sťažovateľa na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a podľa čl. 38 ods. 2 listiny a tiež jeho práva na prejednanie záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 od. 1 dohovoru (bod 1 výroku nálezu).

V.

Príkaz konať vo veci a priznanie finančného zadosťučinenia

17. Podľa čl. 127 ods. 2 ústavy ak porušenie základných práv podľa odseku 1 vzniklo nečinnosťou, ústavný súd môže prikázať, aby ten, kto tieto práva alebo slobody porušil, vo veci konal. Podľa § 133 ods. 3 písm. a) zákona o ústavnom súde, ak ústavný súd ústavnej sťažnosti vyhovie, môže prikázať, aby ten, kto porušil základné práva a slobody sťažovateľa svojou nečinnosťou, vo veci konal. Keďže v čase rozhodovania ústavného súdu nebola vec sťažovateľa pred mestským súdom meritórne ukončená formuloval ústavný súd vo veci sťažovateľa pre mestský súd príkaz konať (bod 2 výroku nálezu).

18. Podľa čl. 127 ods. 3 ústavy ústavný súd môže svojím rozhodnutím, ktorým vyhovie sťažnosti, priznať tomu, koho práva podľa odseku 1 boli porušené, primerané finančné zadosťučinenie. Podľa § 133 ods. 3 písm. e) zákona o ústavnom súde, ak ústavný súd ústavnej sťažnosti vyhovie, môže priznať sťažovateľovi primerané finančné zadosťučinenie, ak o to požiadal. Podľa § 123 ods. 2 zákona o ústavnom súde, ak sa sťažovateľ domáha primeraného finančného zadosťučinenia, v ústavnej sťažnosti uvedie rozsah, ktorý požaduje, a z akých dôvodov sa ho domáha. Podľa § 135 ods. 1 a 2 zákona o ústavnom súde, ak ústavný súd prizná sťažovateľovi primerané finančné zadosťučinenie, orgán verejnej moci, ktorý porušil základné práva alebo slobody, je povinný sťažovateľovi primerané finančné zadosťučinenie zaplatiť do dvoch mesiacov od nadobudnutia právoplatnosti rozhodnutia ústavného súdu. Ak ten, komu bolo uložené zaplatiť sťažovateľovi finančné zadosťučinenie, v tejto lehote priznané finančné zadosťučinenie sťažovateľovi nezaplatí, v zmysle odseku 2 citovaného ustanovenia sa zvyšuje finančné zadosťučinenie priznané ústavným súdom o 5 % za každý aj začatý rok omeškania až do jeho zaplatenia.

19. Pri rozhodovaní o tejto otázke ústavný súd vychádzal zo zásad spravodlivosti aplikovaných Európskeho súdu pre ľudské práva, ktorý spravodlivé finančné zadosťučinenie podľa čl. 41 dohovoru priznáva so zreteľom na konkrétne okolnosti prípadu. S prihliadnutím na zistené obdobia nečinnosti a neefektívny postup konajúcich súdov, zohľadňujúc postavenie sťažovateľa vo vedenom trestnom konaní, ktorého osobná pozícia z hľadiska pociťovania dopadu trestného konania je v okolnostiach posudzovanej veci odlišná od pozície obžalovaného, ale aj okolnosť, že sa o zbytočné predĺženie namietaného konania, aj keď v nepatrnom rozsahu, pričínil aj samotný sťažovateľ, považoval za primerané priznať sťažovateľovi finančné zadosťučinenie 600 eur (bod 3 výroku nálezu).

VI. Trovy konania

20. Sťažovateľ prostredníctvom svojho právneho zástupcu žiadal priznať aj náhradu trov konania pred ústavným súdom. Ústavný súd v zmysle § 73 ods. 3 zákona o ústavnom súde rozhodol o náhrade trov konania sťažovateľa, ktoré mu vznikli v súvislosti s jeho právnym zastupovaním v konaní pred ústavným súdom, a priznal mu náhradu 856,75 eur. Ústavným súdom priznaná suma náhrady trov konania pozostáva z odmeny za dva úkony právnej služby (prevzatie a príprava zastúpenia a podanie ústavnej sťažnosti) podľa § 13a ods. 1 písm. a) a c) vyhlášky Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v znení neskorších predpisov (ďalej len „vyhláška“) pri tarifnej odmene za jeden úkon právnej služby v roku 2024 v sume 343,25 eur (§ 11 ods. 3 vyhlášky) a režijnom paušále ku každému z nich po 13,73 eur (§ 16 ods. 3 vyhlášky), pri zohľadnení skutočnosti, že je právny zástupca sťažovateľa platcom DPH (bod 4 výroku nálezu).

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu ústavného súdu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 14. mája 2025

Luboš Szigeti
predseda senátu